

24. И Пилатъ рѣши да имъ бѣде щѣніе-то.

25. И пуснѣ имъ когото ищяхъ, запрѣный-тъ за размирство и убійство, а Исуса прѣдаде на волѣ-тъ имъ.

26. И когато го поведохъ вѣнъ, уловихъ Симона нѣкого си Киринейца, който си идяше отъ поле-то, и натоварихъ на него кръсть-тъ, да го носи подиръ Исуса.

27. И вѣрвахъ слѣдъ него много множество народъ, и жены, които и плачахъ и жаляхъ за него.

28. А Исусъ ся обѣрнѣ къмъ тѣхъ и рече: Дщери Иерусалимскы, недѣйте плака за мене, но за васъ си и за чада-та ваши плачѣте:

29. Защото ето идѣтъ деніе въ които ще рекажъ: Блажены неплодны-тъ, и утробы-тъ които не сѣ раждали, и съсци-тъ които не сѣ кѣрмили.

30. Тогазъ ще наченѣтъ да казувать на горы-тъ: Паднѣте връхъ нась, и на планины-тъ: Покрыйте ны.

31. Защото ако че правятъ това съсъ сурово-то дѣрво, какво ще бѣде съсъ сухо-то?

32. А карахъ и другы двамина съ него, *които бѣхъ* злодѣйци, да ги затрыѣтъ.

33. И когато дойдохъ на мѣсто-то, което ся нарича Лобно, тамъ раснѣхъхъ него и злодѣйцы-тъ, одного отдесно а другыго отлѣво.

34. А Исусъ казуваше: Отче, прости имъ, защото не знаѣтъ що правятъ. И като дѣляхъ дрехы-тъ му, мѣтнѣхъхъ жрѣбіе.

35. И стояше народъ-тъ та гледаше. А заедно съ него и началници-тъ ругаяхъ ся и казувахъ: Другы избави, да избави себе си, ако е той Христосъ избранный-тъ Божій.

36. Подигравахъ му ся още и войны-тъ, като пристѣпувахъ до него та му подавахъ оцетъ;

37. И казувахъ: Ако си ты Царь Іудейскый, избави себе си.

38. А имаше и надпись надъ него отгорѣ написанъ съ писмена Гръцкы, Римскы и Еврейскы: **ТОЙЗИ Е ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКЫЙ.**